

[Ragnhild Andersen.]

om Bengangshjælp gaar med ind i det Udvalg, der videre skal arbejde med Forslaget.

Evald Christensen: I den højtærede Socialministers Bemærkninger til det her fremsatte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring med senere Ændringer, jfr. Bekendtgørelse Nr. 425 af 18. Juli 1946, omtales, at Regeringen har fundet det nødvendigt, at der sker Forbedringer af disse vore daarligst stillede Medborgeres Forhold. Dette finder vi i Retsforbundet rigtigt. Der trænges i Sandhed til en Forbedring. Mit Arbejde som Præst har ført med sig, at jeg er kommet til at kende mange af de Hjem, hvor man maa nøjes med, hvad der kan ydes i Aldersrente eller Invaliderende til Livets Ophold. Dette har i de fleste Tilfælde, især i de senere Aar, været en umulig Opgave for dem, der har skullet klare sig med det. Staten og Kommunen har saa paa forskellig Vis maattet skyde til, for at Forholdet ikke skulde blive helt urimeligt. To gamle Mennesker fik ikke mere at leve af end Halvdelen af, hvad en vellønnet Tjenestekarl fik, og saa fik denne endda frit Ophold i sin Plads, baade Kost og Logi, medens de gamle maatte sørge for alt for sig selv.

Men naar det er sagt, har jeg Lyst til at tilføje, at det er vel nok en underlig Sag, at disse Mennesker, som jo i de allerfleste Tilfælde har været nogle af vort Lands mest trofaste og tit meget dygtige Arbejdere — det gælder baade Mænd og Kvinder —, skal være saaledes stillet paa deres gamle Dage, at de ikke kan sørge for sig selv. De skulde jo ifølge det Arbejde, de har lagt ind, have været af de velstillede i vort Folk, med mindre man ser paa det Arbejde, Arbejdsmænd og -kvinder, Husmænd, i mange Tilfælde ogsaa Gaardmænd, mindre-lønnede Bestillingsmænd m. fl. paa forskellige Omraader udfører, som mindre værdifuldt i Samfundet end det Arbejde, der udføres af heldigere stillede Samfundsborgere. Det vil jeg ikke.

Hvad er saa Aarsagen til, at de ikke er bedre stillet, end at de maa have den her omhandlede Hjælp for at eksistere? Kan det være andet, end at det har været muligt for andre Mennesker i Samfundet, selvfølgelig under gældende Lovs Medhold, at tilegne sig noget af det, der med Rette tilkom denne store Del af vort Folk? Vi i Retsforbundet mener, at det har sin Grund i, at de ikke har haft lige Ret med det øvrige

Folk med Hensyn til Adgangen til vort Lands afgørende Arbejdsmarked, nemlig Jorden. Dertil kommer, at ret store Dele af vort Folk har kunnet skaffe sig særlige Indtægter ved Hjælp af forskellige Monopoler, hvilket ogsaa er kommet til at gaa ud over de Mennesker, vi her skal hjælpe.

Jeg følger disse Bemærkninger ind, fordi jeg synes, at vi trænger til nøje at overtænke alt dette, for at vi ved at rette dette i Fremtiden kunde komme alt det til Livs, saa Arbejderen virkelig kunde faa fuld Løn for sit Arbejde og faa Lov til at beholde den selv.

Dernæst, tilsyneladende hænger de to Forslag, Kommunisternes af 27. November og det nu af den højtærede Socialminister stillede, politisk sammen, men det forekommer mig, at det foreliggende Forslag, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen var inde paa, er vanskeligt at administrere, fordi det falder ind midt i et Regnskabsaar. Vanskelighederne vil komme særlig stærkt frem med Hensyn til Amtsrevisionen og Ministeriets kritiske Revision, hvis Revisionen skal gennemføres forsvarligt og til rette Tid. Desuden synes jeg, at det bærer Præg af et nyt Misbrug af det kommunale Selvstyre, da dette ved en saadan Lov faar endnu mindre Karakter af Selvstyre.

Forslagets Gennemførelse vil paa det løbende Regnskabsaar betyde et meget stort Merarbejde for Kommunerne, der vil faa næsten dobbelt Besvær i Forhold til det normale Arbejde med Indberetninger til Ministerium og Amsraad om deres Udgifter til Alders- og Invaliderende. Langt de fleste af Satserne vil jo kræve to Kolonner i Indberetningsskemaerne. For Aldersrentemodtagerne vil det betyde 11 nye Kolonner og for Invaliderentemodtagerne 9 Kolonner. Lad mig nævne et Eksempel paa, hvad dette kommer til at betyde regnskabsmæssigt og arbejdsmæssigt. Hvis en Kommune har 100 Aldersrentemodtagere og 20 Invaliderentemodtagere, vil det sige, at Kommunen af Hensyn til Amtsrevisionen og Ministeriets kritiske Revision skal skrive 100 Gange 11 og 20 Gange 9 eller i alt 1280 ekstra Talangivelser, for det meste endda i 2 Eksemplarer, idet Kommunen gerne tager en Afskrift til sig selv. Dette Eksempel refererer sig endda til en mindre Kommune.

Interessant vilde det være at faa at vide — og jeg mener, det er forsvarligt at rette dette Spørgsmaal til den højtærede Minister —, hvilket Pristal Rentemodtagerne vil komme op paa i Sammenligning med